

Samme ikke overalt er Tilfældet, skal jeg tillade mig at oplyse ved en Erklæring fra Fattigvæsenet. Dette forbruger naturligvis en stor Mængde Hvedebrød, som det forskaffer sig ved Licitation. Af en der indkommen Fortegnelse over Gjennemsnitsprisen for Hvede i Aarene 1841—1849 skal jeg kun foreløbigt tillade mig at anføre, at Priserne for de 2 Aar 1843 og 1849 omtrent samstemme, idet Hveden i det første Aar kostede pr. Tde 6 Rbd. 56 $\frac{1}{2}$ og i det sidste Aar 6 Rbd. 66 $\frac{1}{2}$. Men Fattigvæsenet vidste imidlertid at tilveiebringe langt billigere Priser i Aaret 1849 end i Aaret 1843. I dette betalte det nemlig 8 $\frac{1}{2}$ Sk. for 1 Pd. Hvedebrød, men i 1849 kun 6 Sk. Der var altsaa de Bagere, der kunde staae sig ved at levere Brød til Fattigvæsenet med et Afslag af 2 $\frac{1}{2}$ Sk. paa 8 $\frac{1}{2}$ Sk. imod Prisen i 1843. Maaskee er det tilfældige Omstændigheder, som have bevirket, at Bagerne have kunnet lade Fattigvæsenet faae bedre Kjøb end Publikum i Almindelighed; men det er dog ikke uden Mærkelighed, at det er muligt, nu at levere Hvedebrød saa meget billigere, end i Aaret 1843, men at denne Mulighed ikke kommer Publikum i Almindelighed tilgode, thi Olsbermanden indrømmer, at Forholdet mellem Hvedepriisen og Hvedebrødsprisen endnu er det samme. Jeg troer saaledes, at der er adskillige Data, som tale for, at Bagerne have haft en ganske god Fordeel, og at de i de i Udkaftet ommeldte 10 Aar vilde faae Leilighed til uden Bausfælighed at kunne opsamle en passende Sum, som et Æquivalent for den Godtgjørelse, som de formene at have Krav paa, og som i hvert Fald neppe kunde overstige en Capital af 2000 Rbd.

Til disse Betragtninger skal jeg knytte den Bemærkning, at da Bagernes Antal i 1739 var indskrænket til 50, udgjorde Kjøbenhavns Folkemængde 70,000, medens den i Aaret 1845 var 126,000; og jeg siger vist ikke for meget, naar jeg paastaar, at den for Dieblisset er dobbelt saa stor, som i Aaret 1739.

Jeg skal dernæst tillade mig at gjøre opmærksom paa, i hvilken betydelig Grad Forbrugen af Hvedebrød i de senere Aar har tiltaget, idet jeg vil anstille en Sammenligning mellem Aarene 1839 og 1848. Consumtio-

nen af indført Hvedemeel udgjorde i det første Aar 343,848 Ris pund, i det sidste derimod 556,485 Ris pund; der viser sig altsaa, med Undtagelse af Dyrtdsaaret, en stadig Stigen af Hvedeforbruget her i Kjøbenhavn. fra circa 343,000 til circa 556,000 Lpd. Da nu den væsentlige Hvedeforbrug gaaer igjennem Bagernes Hænder, ledes man, naar man erindrer, at Forholdet mellem Hvedepriisen og Hvedebrødsprisen ikke er faldet, til at antage, at Bagerne have haft en ikke ringe og stigende Fordeel af de bestaaende Forhold. Jeg troer saaledes tilstrækkeligt at have viist, at Bagerne ikke have nogen Retgrund til at paastaae, at deres Antal skal forblive saa indskrænket, som hidtil, og at den Fordeel, de allerede saalange have høstet, og endnu i 10 Aar ville have, maa, som sagt, betragtes som Erstatning for den tilstgiede Forandring. — Jeg er overbevist om, at det ikke vil savne Anerkjendelse her i Thinget, at denne Sag er af Bigtighed for Kjøbenhavns Indvaanere, saavel som for hele Landet, idet jeg i saa Henseende skal tillade mig at referere mig til en Uttring, som for fort Tid siden faldt her i Saleh, „at det var onfseligere, at man spiste Landets Produkter i Landet selv, end at udføre dem til fremmede Lande.“ Jeg troer, det er i Landmændens almindelige Interesse, at Hvedebrødsforbruget stiger saameget som muligt, saa at det altsaa er i Producenternes Interesse, at de Hindringer; som staae i Veien herfor, blive ryddede bort; og en saadan Hindring har i en ikke uvæsentlig Grad været tilstede i de særlige Bestemmelser om Bagerntaringen i Kjøbenhavn.

Jeg troer virkelig, at denne Sag ikke vil møde nogen væsentlig Modstand uden fra Retspunktets Side; det er idetmindste Noget, som man har fremhævet med stor Styrke i den Protest, som er bleven omdelt i Anledning af denne Sag. Jeg erkjender villig, at denne Protest er affattet med stort Talent, og at deri er anført Alt, hvad der paa nogen Maade kunde tale til Bagernes Fordeel; ligesom det er fremhævet med megen Dygtighed og Indsigt. Jeg kunde imidlertid have ønsket, at forsaavidt man deri har citeret mine Ord, man da havde gjort det med lidt større Nøiagtighed. Der staaer nemlig paa Protestens første Side, „at